

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 26796

гр. София, 08.08.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав, в
закрито заседание на 08.08.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

като разглежда дело номер **4917** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК.

С Решение № 21988/26.06.2025г. по адм. дело № 4917/25г. на АССГ, е отменено по жалба на М. Е. К. Решение № 2153-21-95/10.04.2025г. на директора на ТП на НОИ - С. - град. Изпратил е преписката на длъжностното лице по пенсионно осигуряване при ТП на НОИ-С. град за ново произнасяне по Заявление с вх. № 2113-21-10058/30.12.2024г. на М. Е. К., при спазване на указанията, дадени в мотивите на настоящото решение по тълкуване и прилагане на закона, в 14-дневен срок, от влизане в сила на настоящото решение. С оглед изхода на спора, съдът е осъдил ДФ Земеделие да заплати на „АНТОН ПОПОВ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] сумата от 1050лв. (хиляда и петдесет лева) разноски по делото.

С подадена в срока по чл. 248, ал. 1 от ГПК молба с от 14.07.2025г., М. Е. К., чрез адвокат Т. е поискала решението да бъде изменено в частта за разноските, тъй като съдът не е уважил искането за заплащане на пълния претендиран размер на същите.

Отвратната страна е депозирала становище на 29.07.2025г., в което излага съображения за неоснователност на депозирана молба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема, че искането за изменение на решението в частта за разноските е процесуално допустимо (чл. 248, ал. 1, предл. първо от ГПК), но е неоснователно. В решението е прието, че делото не се характеризира с определена правна и/или фактическа сложност, доколкото е проведено едно съдебно заседание, в което не са приемани писмени доказателства, не са разпитвани свидетели и вещи лица.

Това становище от съда се оспорва, като се твърди, че делото е проучвано, извършена е подготовка по същото и е осъществено процесуално представителство.

На следващо място е изложено твърдение, че в случая се касае –за дело с материален интерес, тъй като се касаело за производство за отпускане на пенсия за ОСВ и съответно възнаграждението следвало да се определи по чл.7, ал. 2 от Наредба № 1 от 2004г. за възнагражденията за адвокатска работа.

Тези доводи не се споделят от настоящия съдебен състав. По делото е проверяван

административен акт, с който е отказано да бъде предоставена пенсия за ОСВ на жалбоподателката. Проверката на въпросният акт не включва, размера на пенсията, а единствено неговата законосъобразност. В тази връзка, не може да се приеме, че делото се характеризира с материален интерес, съответно реда за определяне на минималното адвокатско възнаграждение е по чл. 8, ал. 2, т.2 от Наредба №1 от 2004г., както е прието и в решението на АССГ.

Не се споделят и твърденията за по- висока фактическа и правна сложност на делото, което да обуслови извод, че адвокатското възнаграждение следва да се определи над предвидения минимум по чл. 8, ал. 2, т.2 от Наредба №1 от 2004г., за същото са изложени мотиви в решението, които е безпредметно да се повтарят. Единствено следва да се отбележи, че проучването, подготовката, представителството по делото са именно задълженията на адвоката по сключения договор за правна защита и съдействие, като същите не са основание за определяне на по-висок размер на адвокатско възнаграждение.

Предвид гореизложеното, молбата за изменение на Решение № 21988/26.06.2025г. по адм. дело № 4917/25г. на АССГ в частта за разноските- следва да се остави без уважение.

Ето защо и на основание чл. 248 от ГПК, Административен съд София – град, Трето отделение, 79 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба от 14.07.2025г. на М. Е. К., чрез адвокат Т., за изменение на Решение № 21988/26.06.2025г. по адм. дело № 4917/25г. на АССГ, в частта за разноските.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС, в 14-дневен срок от съобщаването.